

N°. 47. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

12te Møde.

Fredagen d. 15. April.

(Forts.)

Madvig: Jeg skal fatte mig meget kort. — Med Hensyn til det andet Ændringsforslag er jeg aldeles enig med den ærede Folke-tingsmand for Maribo Amts Ade Bølgfreds (Monrad) (Hør!), og jeg har fra det første Øieblik, dette Forslag i en eller anden Form fremkom, været af samme Mening. Naar Regeringen lægger et Forslag paa Bordet og siger, at det er affattet i Henhold til en Tractat, som den forstaaer paa en vis Maade, og som den siger forstaaes paa denne Maade af Andre, med hvem der er forhandlet, og med hvem vi ikke, men kun Ministeriet, kan forhandle, saa maae vi enten tage Tractaten i den Mening, som Ministeriet forstaaer, den er sluttet i, og saa antage Forslaget med tydelige Ord, eller ogsaa maae vi forkaste det. Jeg troer aldeles ikke, det gaar an, her at ville befrie sig for Ansvaeret; det at sige, at Ministeriet skal gjøre, hvad det kan forsvare, er ikke den Maade, hvorpaa en besluttende Forsamling befrier sig selv for Ansvar (Hør! Hør!). I det jeg imidlertid ikke skal tale mere herom — og det gjør mig ondt at maatte tale paa denne Maade imod dette Forslag, men jeg følger min Overbeviisning — skal jeg tillade mig et Par Ord med Hensyn til det første Ændringsforslag, om hvis Fortolkning jeg derimod paa ingen Maade kan være enig med den samme ærede Rigsdagsmand, Rigsdagsmanden for Maribo Amts Ade Bølgfreds. — Jeg kan ikke troe, at det, naar man i det oprindelige Forslag forandrer Ordene „for Kongeriget Danmarks Vedkommende“ til „for sit Vedkommende“, da skulde have den Betydning, at der tillige omfattedes de nordlige Vilande, idetmindste

Færverne, og Colonierne. Det er umuligt efter Forslagets Bestaaenhed. I det oprindelige Forslag angives der en Udstrækning af Lande, for hvis Vedkommende, „for Kongeriget Danmarks Vedkommende“, Samtykket gives; der betegnes altsaa Objectet. Naar der derimod i Forslaget siges „for sit Vedkommende“, for Rigsdagens Vedkommende, saa har dette Hensyn til det Subject, der giver Samtykket, nemlig til Rigsdagen; det indeholder altsaa, at Rigsdagen, forsaavidt Sagen vedkommer den, giver sit Samtykke, og det er meget rigtigt. Ifølge denne Fortolkning, som jeg anseer for rigtig, vil jeg votere for Forslaget. Jeg anseer nemlig den hidtil gjældende Arvesølge for en saadan Heelhed, omfattende hele Monarchiet (Hør!), at man ikke kan sige: Vi give vort Samtykke, forsaavidt angaaer Kongeriget Danmark, som Arvesølgens Gjenstand, til, at denne Arvesølge ophæves. Nei, vi give vort Samtykke til, at Arvesølgen i det Hele, som omfatter hele Monarchiet, ophæves, men, naar der er Tale om Subjectet, saa sige vi: vi give dette Samtykke, forsaavidt vi spørges, og forsaavidt vi skulle spørges. Altsaa, den danske Rigsdag giver for sit Vedkommende, forsaavidt den er en af de Interesserede, hvis Samtykke ikke kan undværes, sit Samtykke til, at den alle de danske Lande omfattende Arvesølge forandres paa den Maade, som er foreslaaet, og det, troer jeg, er Meningen. Kun i den Betydning kan jeg stemme for Ændringsforslaget; har det en anden Betydning, saa kan jeg ikke stemme derfor, og har det en tvivlsom Betydning, saa kan jeg, ifølge min hele Opfatning af Rigsdagens Stilling, endnu mindre stemme derfor. Jeg troer, at, hvilket vi end gjøre, enten vi sige Ja eller Nei, saa skulle vi sige det bestemt og tydeligt (Hør!).